

F.t.l. vedr. miljø- og planlægningslove

sens administration, bl.a. en række bestemmelser i miljøbeskyttelseslovgivningen. Endvidere kan kommunalbestyrelsen efter bestemmelserne i bygningsreglementet udsætte en afgørelse om bygge- eller ibrugtagningstilladelse, indtil det er konstateret, at det ansøgte opfylder en række nærmere angivne bestemmelser, der ikke administreres af kommunalbestyrelsen, herunder bl.a. en række bestemmelser i miljøbeskyttelseslovgivningen.

På denne baggrund må bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 69 betragtes som overflødig, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet, jfr. lovforslagets § 13, og således at der ikke for denne bestemmelse afventes ændringer i bygningsreglementet, jfr. hvad der er anført herom i de almindelige bemærkninger, pkt. 3 f.

Til nr. 10-12

Ved miljøbeskyttelseslovens vedtagelse i 1973 gav folketingset klart udtryk for, at den strafferetlige vurdering af miljølovovertrædelser skulle skærpes. Dette kom bl.a. til udtryk ved, at miljøbeskyttelseslovens straffebestemmelse rummer mulighed for frihedsstraf, mens den tidligere lovgivning på området kun indeholdt mulighed for bødestraf. Siden miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden den 1. oktober 1974 har der i den offentlige debat været rejst kritik af strafreaktionen i de afsagte domme. Det er navnlig påpeget, at straffene generelt forekommer bemærkelsesværdigt milde og hermed ikke i overensstemmelse med lovgivningsmagtens intentioner.

Det har været forsøgt at opnå en skærpelse af strafreaktionen, dels ved en henstilling fra rigsadvokaten til anklagemyndigheden (meddelelse nr. 5 af 9. oktober 1979), dels ved et cirkulære fra miljøstyrelsen til de kommunale råd (nr. 215 af 5. december 1979). Disse initiativer har bl.a. betonet vigtigheden af, at bødepåstandene afpasses efter lovovertrædelsens miljømæssige skadevirkninger og risikoen herfor samt den økonomiske fordel ved lovovertrædelsen.

Et flertal i udvalget om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen finder ikke, at der er sket en skærpelse af den strafferetlige praksis således som tilsigtet.

Der har i udvalget været enighed om, at strafferammen i miljøbeskyttelseslovens § 83 bør opdeles, således at straffebestemmelsen kommer til at indeholde visse retningslinier for domstolenes strafudmåling. Dette kan efter udvalgets opfattelse bedst ske ved at udelade frihedsstraf i den almindelige strafferamme i bestemmelsens stk. 1 og ved i et 99 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

efterfølgende nyt stk. at betinge anvendelse af frihedsstraf af, at der har foreligget særlige forhold ved lovovertrædelsen. Straffebestemmelsen vil herved blive mere nuanceret og indeholde en tilkendegivelse om en lovovertrædelses strafværdighed. Desuden foreslår et flertal i udvalget, at der også nedsættes en særlig bødeudmålingsregel.

Ved udformningen af straffebestemmelsen i lovforslaget er det lagt til grund, at det skal anses som en skærpede omstændighed ved en overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven, hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel. En sådan skærpelse af strafudmålingen bør finde sted, uanset om lovovertrædelsen er begået uagtsomt eller forsætligt. Dog bør ikke enhver skade eller enhver økonomisk fordel kunne medføre frihedsstraf.

I betænkningen om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen foreslår udvalget således, at kun en *betydelig* skade eller en *betydelig* økonomisk fordel i forbindelse med forsætlige eller groft uagtsomme lovovertrædelser bør kunne medføre frihedsstraf.

Det er et spørgsmål, om man i lovteksten bør begrænse beskrivelsen af de kvalificerede tilfælde, ved at anvende ord som *betydelig* eller *væsentlig* for de nævnte skader eller økonomiske fordele. Dette har bl.a. sammenhæng med, at der skal anlægges ikke alene en kvantitativ, men også en kvalitativ vurdering af karakteren af lovovertrædelsen. I sig selv giver anvendelsen af sådanne udtryk således ikke nogen særlig vejledning for retsanvendelsen, og det vil derfor under alle omstændigheder være overladt til retsanvendelsen at foretage en afgrænsning af anvendelsesområdet for straffeskærpelsesreglen. Hertil kommer, at angivelsen af straffeskærpelsesgrunde også skal være vejledende inden for det område, hvor der er tale om idømmelse af en bøde. På denne baggrund har man fundet det vigtigt ikke at begrænse de angivne straffeskærpelsesgrunde gennem anvendelse af udtryk som *væsentlig*, *betydelig* el. lign.

Ved straffastsættelsen skal det efter lovforslaget betragtes som skærpende omstændighed, hvis en overtrædelse har medført skade på miljøet, eller hvis der er tilsigtet eller opnået en økonomisk fordel. Dette vil ikke mindst få praktisk betydning i forbindelse med udmåling af bøder. Det er overladt til fremtidig praksis at fastlægge det nærmere anvendelsesområde for idømmelse af frihedsstraf, men det forudsættes naturligvis ved lovforslaget, at